Rábské noviny

čtvrtletník pro Rabí, Bojanovice a Čepice, číslo 61, 31. října 2024

TÉMA: Rosteme

město RABÍ

obsah

3-5 Informace z radnice

4-5 TÉMA: Rostou nám ploty i plány

6-7 TÉMA: Roste i starostenský úkolníček

8 TÉMA: Roste naše sebevědomí

10-11 TÉMA: Noví občánkové

12-13 TÉMA: Nový školkový tým

14-16 Mladí hasiči v Bojanovicích

17 Výlet s ROSou do Nepomuku

18-19 Povodně 2024

19 Čepice sobě—nové divadlo

20 Dokempná

20-21 Dětský den v Čepicích

22-23 Fialová stuha pro Rabí

24-25 Včelaři v Rabí

25 Budětický kostel

26 Hráči dámy v Rabí

27 Sbírka strojů v Bojanovicích

28 Sraz harmonikářů v Čepicích

29 FK Budětice

30-31 Rozhovor se starostou

32-33 Dění obrazem

34-35 Usnesení zastupitelstva

36 Kalendář akcí

město RABÍ

editorial

Rosteme. Anebo co zasejeme, sklízíme.

Číslo 61 není nikterak jubilejní. Nicméně jisté výročí by se tu našlo. A to u naší politické reprezentace—stávající zastupitelstvo má za sebou přesně „poločas rozpadu“ a stávající starosta sfoukne 7. listopadu deset svíček na starostenském mandátovém dortu. Zatím jednopatrovém.

Nepřekvapivě tedy v rukou držíte jistou bilanci komunálních radostí, trápení i snů. V kolonce „suma“ ale jednoznačně svítí „rosteme“.

Se zralou dávkou sebevědomí a zdravou neskromností říkáme: „Rosteme!“ A činy budiž důkazem. Posouváme se. Rozvíjíme. A jsme hrdí, že udržitelně, smysluplně a s cílem.

Někdy to drhne, ale povšechně to spíš šlape. Rostou naše seznamy úkolů i odfajfknuté položky. Posouváme naše vize a sny. Rozvíjíme infrastrukturu.

Jenom za poslední půlrok jsme zvelebili okolí bojanovického hřiště, zrevitalizovali rybníček u rybárny nebo vygrantovali dotace na renovaci čepické zvoničky a regeneraci školkové zahrady.

Říkám „my“, i když já osobně jako pisálek nemám na tomto růstu jediné faktické přičinění. Ono my nicméně odkazuje k nám všem, protože rozvoj v našem trojobecním zřízení se týká nás všech, a tu více, tu méně z něj těžíme všichni.

Skvělou zprávou je, že naše radost není jenom samolibou sebechválou, ale našeho úsilí si všímá i okolí a věří nám. Odměnou se nám stalo ocenění fialovou stuhou v krajském kole soutěže Vesnice roku 2024 za inovace—mimochodem jsme historicky první oceněnou obcí v této kategorii v našem kraji vůbec. S cenou jsou svázané i finanční prostředky 55 tisíc Kč od Plzeňského kraje a příslib dotace od ministerstva pro místní rozvoj ve výši 300 tisíc a až 700 tisíc od kraje. Takže na co půjdou? Na další růst. Využijeme je buď na výměnu střechy na budově bývalého bazaru nebo výměnu topení v mateřské školce.

Tak snad budeme růst i dál a třeba se stávající starosta dočká i toho druhého patra mandátového dortu.

Tereza Freidingerová, šéfredaktorka RN

Z aktuálního dění

Odpadové hospodářství zatěžuje obecní rozpočet každým rokem víc a víc

Tahle věta zaznívá ze samospráv napříč naší republikou pokaždé, když někdo z představitelů obcí na tohle téma přivede řeč. Osobně jsem několik let v takových diskuzích vystupoval umírněným tónem. Měl jsem k tomu několik důvodů. Když to shrnu, tak naším cílem bylo nezvyšovat částku, dokud to bude únosné pro rozpočet obce. V průběhu několika let došlo k úpravám poplatku pro vybrané skupiny obyvatel. Obecně lze mluvit o tom, že od roku 2008 je výše poplatku stanovena částkou 500 Kč za osobu. Příjem do obecního rozpočtu od téhož roku činní každoročně v průměru 300 tis. Kč. Náklady za likvidaci odpadů byly v roce 2008 vy výši 450.000 Kč. V roce 2023 jsou 770.000 Kč. Jak je z výše uvedených čísel patrné, náklady se v průběhu let zvýšili o 70 %. Pokud bychom měli zachovat proporci mezi příjmy a náklady jako v roce 2008, museli bychom poplatek navýšit na částku 1.500 Kč. Je ale nutné říci, že bychom tím nikoho z nás nepotěšili, dokonce ani dozorový orgán MV ČR. Naštěstí je horní hranice u poplatku zastropována zákonem, a to maximální částkou 1.200 Kč na osobu. Jak tedy částku upravit? Tím se budou zastupitelé zabývat ještě před koncem roku. Dle mého pohledu by měla být částka v rozmezí 800-900 Kč. Takovou částkou dokážeme z větší části pokrýt nezbytné náklady na odstraňování odpadů. Je nutné zmínit, že v dalších letech se bude postupně navyšovat i poplatek za skládkování jedné tuny komunálního odpadu ze současných 1.250 Kč na 1.800 Kč v roce 2030. Abychom moc neskládkovali, je tím vyvíjen tlak na zvýšení podílu recyklovaného odpadu. V tom jsou naše tři obce chvalitebné.

Druhé místo za třídění odpadů v Plzeňském kraji za rok 2023?

Ano, letos se již potřetí naše obce umístily na předních příčkách v efektivitě třídění odpadů. Letošního ročníku se zúčastnilo 491 obcí a měst Plzeňského kraje. Soutěž „My už třídit umíme“ je rozdělena do třech velikostních kategorií. První kategorií jsou obce do 300 obyvatel, druhá jsou obce od 301 do 1.000 obyvatel a ve třetí kategorii obce nad 1.001 obyvatel. My patříme do té druhé velikostní kategorie obce

301-1.000 obyvatel. Zásadním kritériem pro hodnocení bylo množství vytříděných odpadů na jednoho obyvatele a počet tříděných komodit na území jednotlivých obcí. Dále byla zohledněna hustota sběrné sítě, sběr kovových odpadů a nově i množství směsného komunálního odpadu pod 200 kg na osobu a rok. Naše obec se v předchozích dvou ročnících umístila na třetím místě. Na letošní druhé místo jsme náležitě pyšní. Je to zhodnocení efektivity nastaveného systému, ve kterém hraje hlavní prim občan, domácnost, která třídí. Díky moc vám všem, kteří se na třídění podílíte.

Miroslav Kraucher, starosta

Od příštího roku bude v Rabí navýšena cena vodného!!!

Nová cena ve výši 25 Kč bez DPH se promítne od zúčtovacího období 1.8.2025-31.7.2026, tedy až za dva roky. Dále bude zřízena dvousložková sazba vodného. Jedna složka je tvořena m^3 spotřebované vody a druhá složka je poměrná částka za osazený vodoměr. V průběhu příštího roku budou osazeny elektronické vodoměry, které jsou nově cejchovány na osm let, namísto mechanických vodoměrů (pět let). Takové vodoměry umožní dálkový odečet a celkově zefektivní práci a přesnost měření. V současné době sbíráme údaje z odběrných míst déle než tři týdny. V tomhle období se úřad stane vymahačem odečtu, který neustále volá některým odběratelům, aby konečně dodali údaj. Ono se řekne, že dříve to odečítala obec sama. Chodil přeci místostarosta (možná jeden rok) a 90 % odečtů stejně nezískal, protože nebyli uživatelé doma. Osobně jsem chodil jeden rok s kolegou. Pokud byli lidé doma jednalo se většinou o přátelské setkání. Ovšem někde bylo cítit napětí a nervozita. Je to pochopitelné. Při odečtu vstupujete do osobní zóny obyvatel, a to nemusí být každému příjemné. Při jedné takové návštěvě byla ze strany odběratele situace vyhrocena natolik, že se čekalo po spršce sprostých agresivních slov z jeho strany, kdo dá první ránu. Naštěstí můj kolega byl kliďas a celou situaci ustál. Výhoda těchto nových vodoměrů bude, že dokáže analyzovat poruchy na vnitřní vodovodní soustavě. Nezřídka se stává, že nám v obci skokově naroste spotřeba, která během týdne opět zmizí. V takovém případě stačí sednout do vozidla a projet celou obec s modulem pro odečítání. Ihned zjistíme v jakém domě k nárůstu došlo.

Miroslav Kraucher, starosta

Rostou nám pozemky, ploty, golfový pažit i plány...

Rybníček v rybárně. Druhá etapa?

V letošním roce jsme pořídili rybníček do rukou obce. Na jaře jsme zahájili výřez dřevin a úklid plochy kolem. Další etapa nás čeká na jaře, kdy dojde ke stavbě plotu mezi halou líhně a plochou rybníčku. Tím se připravíme, abychom mohli lokalitu zpřístupnit lidem k relaxaci a návštěvě místa. V současné době je vyjednána směna pozemků s Rybářstvím Klatovy, při které si oboustraně upravíme vlastnické vztahy.

Cílem směny bude pro obec vlastnit pozemky v lokalitě, kde bude v budoucnu výstavba obecní čistírny odpadních vod. S ohledem na tuto skutečnost ještě jednáme o další směně s OD Soběšice, která má stejný cíl. Když to celé shrneme, tak úpravou vlastnických vztahů v této lokalitě jdeme naproti plánům souvisejícím s odkanalizováním Rabí, které nás v budoucnu čeká.

Bojanovické dětské hřiště „odstíněno“

V úterý 13. srpna usedl v Bojanovicích starosta do bagru a začal kopat základy plotu mezi hlavní silnicí a dětským hřištěm. O dva týdny později, ve středu 28. srpna pracanti zahlásili „hotovo“. O další dvě neděle se bagr vrátil na místo činu dorovnat terén a do vyprahlé hlíny byla zaseta tráva. Před námi byly nejvydatnější deště od osudového roku 2002. Naštěstí v našich končinách voda nenapáchala závažné škody a spíše pomohla, protože se příroda konečně zazelenala, a také se nastartovala naše travní semínka. Výsledek? O měsíc později 11. října byl v Bojanovicích už golfový pažit a z druhé strany jsme vysázeli bobkovišně, levandule a okrasné trávy.

Bojanovická louka u řeky

Část obecní louky v Amerikách bude nově Bojanovickým k plné dispozici. Místní tak rozhodli na veřejné diskusi po jednání zastupitelstva v tamní hasičárně dne 16. září. Hasiči zde plánují vytvořit zázemí pro trénink družstva dětí a pro letní koupačku místních. Doposud se tak dělo „na dobré slovo," od příštího roku už bude mít louku podél řeky plně v nájmu SDH Bojanovice. Se současným nájemcem louky u řeky, tedy s OD Soběšice, je po vzájemném jednání udělána dohoda, že po geometrickém oddělení plochy pozemku, kterou vytyčili hasiči se starostou v sobotu 21. září, bude tato část vyjmuta z nájmu s obcí a z dotace na hospodaření. „Oddělená část bude za 1 Kč pronajata hasičům z Bojanovic—tedy v podstatě občanům, kteří budou své aktivity atd. řešit dle svých potřeb," uvedl starosta Kraucher. „Zbylá část louky, která není dotčena tímto záměrem, bude dál sloužit k hospodaření v gesci OD Soběšice, Růtů a Sýkorů. Dohoda o pěším pohybu a zachování možnosti bobování shora od JZD a neoplocení Sýkorů pozemku byla projednána v rámci schůze v hasičárně," dodal starosta.

Zvonička v Čepicích

Letos se vánoční světýlka rozsvítí na současné verzi čepické kapličky naposledy. Pak už ji předáme realizační firmě, která provede kompletní výměnu krovu, a hlavně zvoničky. Obojí je v havarijním stavu. Zvonička dostane původní podobu a bude oplechovaná mědí. Na opravu zvoničky jsme získali dotaci od Plzeňského kraje 325 tisíc korun. Záměr byl již schválen stavebním úřadem v Sušici a do konce listopadu uzavřeme smlouvu s realizační firmou.

Koruna kašny

Dořešili jsme poslední detaily nad provedením koruny kašny v Rabí. Kamenictví Řezníček sehnalo bloky mrákotínské žuly, která bude tvořit novou namísto dřevěné. Ideální stav je dostat kašnu do budoucí podoby. To je ale zatím z důvodu finanční náročnosti v rovině velkého snu.

Rábské muzeum

Muzeum řemesel v Rabí má už nějakou tradici. „Sbírka, kterou propůjčil Petr Balcar, je velmi cenná. A my jí chceme povýšit do atraktivnější roviny tady k našemu okolí," vysvětluje starosta, proč nyní přemýšlíme o oživení muzea, aby bylo nezaměnitelné a dokázalo konkurovat podobným muzeím v okolí. Záměrem je, že od příštího roku vznikne stálá expozice „Otava a muškaření", které zde má tradici díky Karlu Liškovi a žichovickému rodáku Matějovi Hlavsovi. Oba představují pro místní kraj a historii muškaření v Česku—které k Otavě táhne stovky rybářů z celého světa ročně—naprosto zásadní postavy. V našem muzeu jim proto budeme věnovat prostor, který si zaslouží. Na jaře mají také místní muškaři v plánu odhalení busty Lišky na čepickém mostě. A možná část MS v muškaření 2025 proběhne i tady u nás

Text a foto: Miroslav Kraucher a Tereza Freidingerová

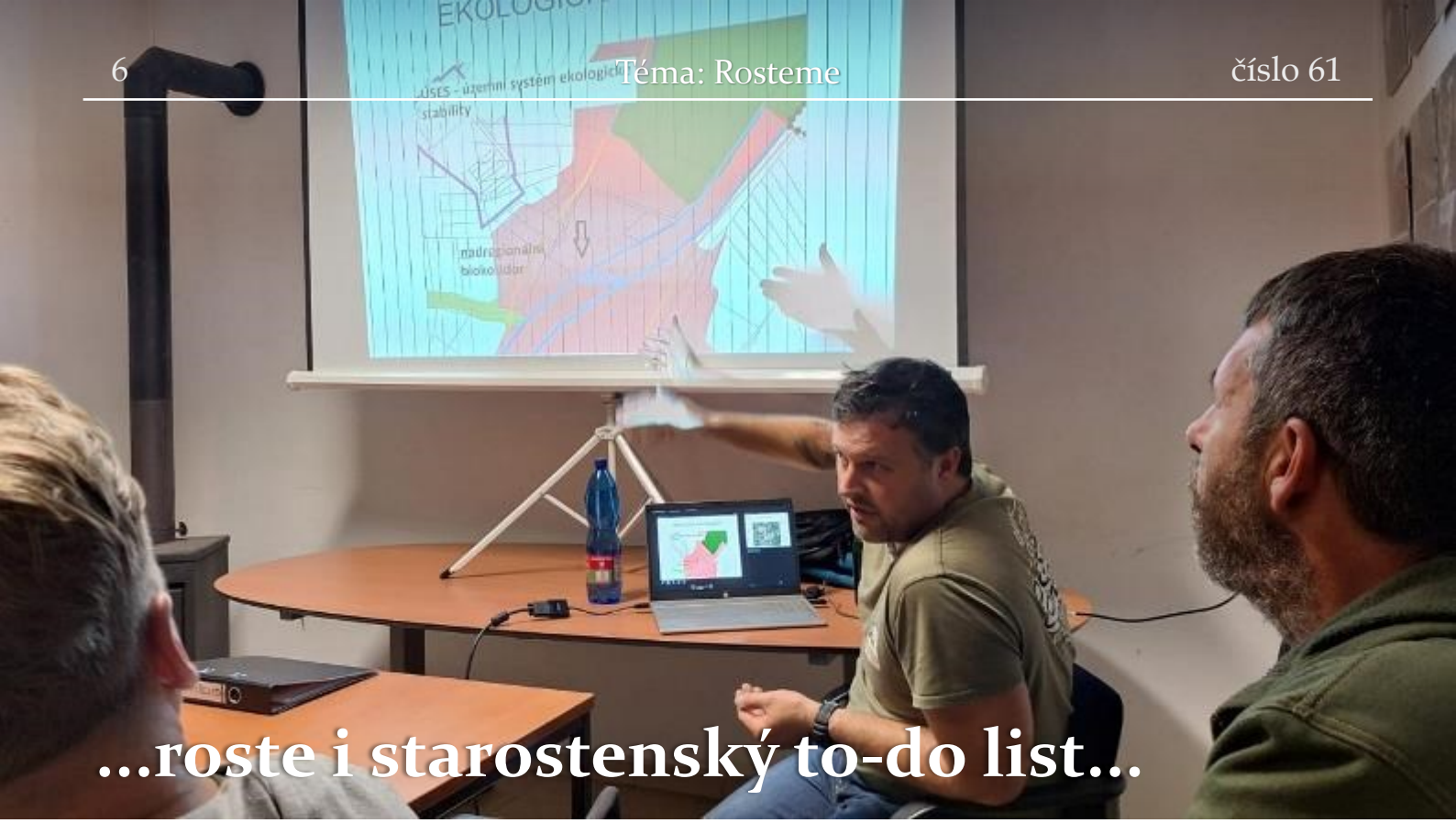

...roste i starostenský to-do list...

Seznamy. Všichni je známe. Všichni si je děláme. Takové naše „to-do listy“, neboli úkolníčky. Když se nám daří, tak v nich i odškrtáváme. Když to drhne, z pečlivě vypracovaných bodů se stává spíše „wish list“, tady přáníčkovníček. Jeden takový naditý to-do list leží i na radnici. A zatím to k radosti nás všech vypadá, že spíše než o tužby jde o opravdu naditý seznam realistických úkolů, u kterých snad už brzy budou velké tučné fajfky. Jak takový starostenský úkolníček vypadá?

PITNÁ VODA	Výměna 170 ks vodoměrů v Rabí, výběr typu, řešení plánu výměn, realizace 2025.	v řešení
	Příprava projektových prací – vodovod Čepice, Bojanovice.	konzultace
	Úprava ceny vodného, dvousložková sazba.	v řešení
	Vodojem Rabí – úprava telemetrie + zajištění telemetrie v Čepicích.	hotovo
ČOV RABÍ	Záměr směny s OD Sobešice poz. 268/22 v k.ú. Rabí za pozemek 336 v k.ú. Rabí (budoucí výstavba ČOV).	v řešení
	Záměr směny s Klatovským rybářstvím /úprava pozemků kolem rybárny, budoucí ČOV.	v řešení
	Předběžně vyčíslit náklady, nastínit harmonogram projektu, plán financování, analýza dotací.	v řešení
BYTOVÉ DOMY	Bytovky č.p. 149, geometricky sloučit objekty, aby byly obě budovy se stejným č.p. (zadáno zaměření).	v řešení
	Výměna měřičů tepla – výběr systému, dálkový odečet, realizace 2025.	v řešení
	Vyřešit legalizaci obecních objektů po revizi KN (*v jednání).*	v řešení
	Nátěr střech, ploché č.p. 149, fasáda č.p. 139, výměna oken v č.p. 66 a73, nátěr č.p. 66 a 73.	víme o tom
ČP.15 RADNICE	Osvětlení věžních hodin – p. Moulis – čekáme na dokončení.	v řešení
ČP. 57 SPOLKOVÝ DŮM	ČP. 57 instalace zemního jímače pro hromosvod – současný nesplňuje normu.	víme o tom
MŠ RABÍ	Úprava plochy pro požadavky dotace (přemístění – výroba zahradního skladu).	v řešení
	MŠ Rabí- konkurz na ředitele-ku.	hotovo
	Přípravné práce pro změnu vytápění.	v řešení
HERNÍ PLOCHY	Hlinovatka - pořízení nového zastínění.	hotovo
	Hlinovatka - pořízení altánu.	hotovo
	Úprava plochy pod lanovkou dle požadavku normy.	víme o tom
	WC kadibudky na hřiště Hlinovatka + Bojanovice—objednáno	v řešení

▶

RYBÁRNA	Realizace vrat (zámečník výroba, obec instalace).	v řešení
	Plot - realizace Plotana p. Bezděk.—objednáno	v řešení
	Realizace úprav pro odpočinek a relaxování, úprava rybníčku.	v řešení
„MAJAMI BÍČ“	Vyřešit stání u pláže v Rabí, aby nebyl konflikt s hospodařením na louce.	v řešení
PARKOVIŠTĚ PRO TURISTY	Realizace projektové přípravy. Náklady na zhotovení celé akce jsou cca 10 mil Kč.	v řešení
	Parkovací automat – platby kartou.	v řešení
NÁMĚSTÍ RABÍ	Kamerový systém, objednáno Alarmy Marc, realizace podzim 2024.	v řešení
BAZAR RABÍ	Výměna střechy 2025 – příprava rozpočtu, výběr dodavatele.	v řešení
SKLAD MATERIÁLU ŽÍNEK	Střecha kontejnery žínek, objednáno u firmy Linea střechy, realizace podzim 2024.	v řešení
	Kamery, dálkový přístup, pohon vrat, elektro (práce domluveny Karous, Marc, Pojar a obec)	v řešení
ČEPICE	Oprava povrchu cyklostezky do Chmelné.	víme o tom
	Řešení - „společenské prostory“ v tábořišti.	víme o tom
	Kaplička na návsi, generální oprava.	v řešení
	Vlaková zastávka – bude, nebude?	v řešení
BOJANOVICE	Pláž zaměřit a rozdělit, dořešit s OD Soběšice, pronajmout SDH. Upravit cestu – přístup k pláži.	v řešení
	Hřiště odstínění– hotové 2024.	hotovo
	Výsadba u hřiště před odstíněním.	hotovo
	WC do hasičárny Bojanovice + zajištění pitné vody a jímky	víme o tom
	Záměr pronájmu pozemku v Boj. pro hospodaření.	v řešení
	Výroba schodů do řeky. (zajistit zaměření od zámečníka)	v řešení
KOMUNIKACE	Změna značení ve dvoře v Rabí – místní úprava - řešení s úřadem v Sušici.	hotovo
	Dokončit pasport značení a realizace výměn – revize značek ve skladu v obci, realizace výměny 2025.	v řešení
	Zajistit průchodnost polních a lesních cest.	v řešení
	Oprava kanálů v Rabí – realizace podzim 24.	v řešení
	Vjezd do Rabí ve směru od Sušice – otáčka - úprava šířky, bezpečnost, opěrní zdi	v řešení
SPRÁVNÍ ČINNOST	Volby 2024 EP, Kraj, Senát	hotovo
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ	Ochrana přírody, lokality v k.ú.– souhlasy s obcí a řešení se zemědělci.	hotovo
	Vstup obce do Platformy proti uložišti radioaktivního odpadu, Čechy nad zlato.	budeme realizovat
	Průzkumné území v lomu Rabí – zlato, wolfram. Jsme účastníky řízení – nesouhlasíme.	v řešení
VEŘEJNÉ OSVĚTLENÍ	Revize světelných bodů ve vlastnictví obce – podepsat novou smlouvu s ČEZ ESL.	v řešení
	Úprava osvětlení u bytovek, doplnění osvětlení Židovna – nová výstavba.	víme o tom
LESNÍ HOSPODÁŘSTVÍ	Vyhodnocení nabídky na prodej lesů v kú. našich obcí, odkup a vypořádání s OD Soběšice na pozemcích (Rabí, Bojanovice).	v řešení
ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ	Kontejnery podzemní – jakmile bude žádost podáváme.	čekáme
	Revize nákladů za odpady v obcích a úprava poplatku.	v řešení
	Úprava pozemku za „bazarem“ v Rabí pro potřeby odpadového hospodářství.	v řešení

hotovo = vyřešeno, odškrtnuto

v řešení = zahájeno jednání v této věci, hledání vhodného řešení, objednána výroba, realizace

čekáme = čekáme na vhodnou příležitost

budeme realizovat = jakmile nastane daný moment, jdeme do toho

konzultace = sbíráme a zjišťujeme potřebné vstupní informace

víme o tom = jakmile bude příležitost a vhodné načasování, tak se do toho pustíme, ale v tuto chvíli máme před sebou akutnější záležitosti

… a roste i naše sebevědomí!

V úterý 22. října se v Senátu České republiky konalo slavnostní vyhlášení Vesnice roku 2024, na které dorazili starostové a starostky obcí oceněných stuhou v letošním ročníku této soutěže ze všech třinácti krajů. V tomto roce naše trojobecní zřízení získalo fialovou stuhu za inovace a tím jsme si vysloužili i pozvánku do tohoto „elitního klubu.“ Starosta města Miroslav Kraucher převzal pamětní list, který tento úspěch připomíná. Reportáž z vyhlášení výsledků krajského kola v obci Mrtník najdete na stranách 22-23.

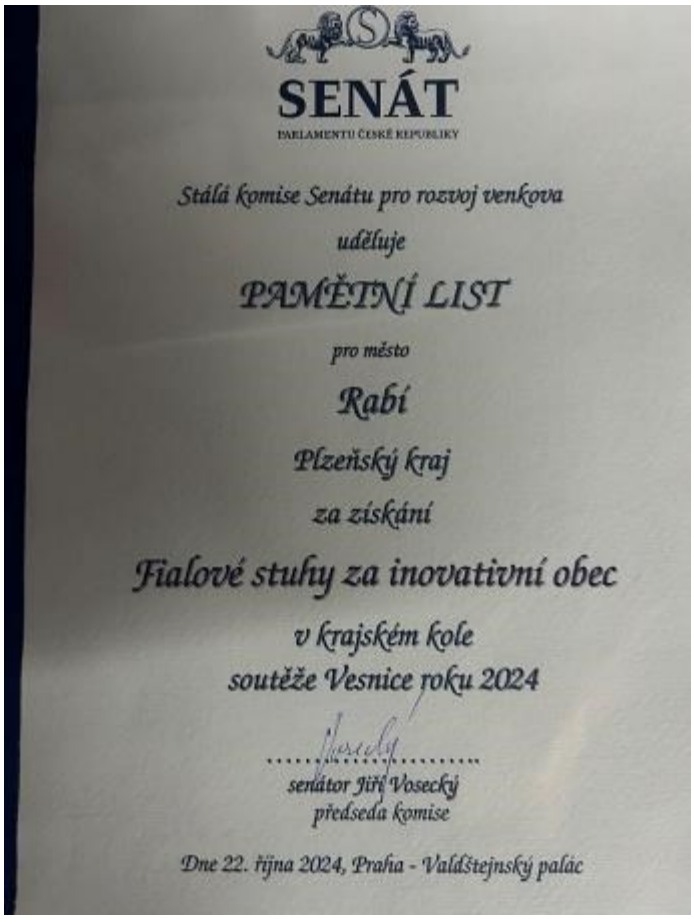
SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Stálá komise Senátu pro rozvoj venkova
uděluje
PAMĚTNÍ LIST
pro město
Rabí
Plzeňský kraj
za získání
Fialové stuhy za inovativní obec
v krajském kole
soutěže Vesnice roku 2024

senátor Jiří Vosecký
předseda komise

Dne 22. října 2024, Praha - Valdštejnský palác

Text: Tereza Freidingerová (RN); Foto: Senát ČR

Rábské novinky

vaše internetové noviny

@Rabimesto

Přečtěte si RN v klidu na vašem telefonu na www.mestorabi.cz/rabske-novinky

město RABÍ

Podpořte RN na účet ROSy

239324891/0300

Vítáme osm nových občánků

Po dvou letech jsme v obřadní síni Spolkového domu Rabí opět přivítali nové rábské, bojanovické a čepické občánky. Slovy starosty „rodina bez dítěte je jako zvon bez srdce.“ V našich obcích přibylo srdce hned v osmi rodinách. Od podzimu 2022 se narodilo šest drobečků v Rabí, jedna princezna v Bojanovicích a jedna v Čepicích. Vítáme Danielka, Adélku, Tomáška, Anežku, Kristýnku, Honzíka, Isabellku a Vašíka. Přejeme vám, ať se vám mezi námi a s námi líbí.

Vítání pořádá Rabský okrašlovací spolek ROSa s městem. „Jak jsme v roce 2010 založil spolek, obnovili jsme asi po devatenáctileté pauze i tuto tradici,“ vzpomíná jedna z organizátorek Marie Jamrichová. „Dřív jsme vítali každý rok. Pak byla covidová pauza a jak se rodí méně dětí, jsou i rozestupy větší. Nejdéle ale vítáme po dvou letech,“ uzavírá Jamrichová.

Od ROSy a města děti dostaly pamětní list, pelíškovou deku a poukázku do obchodu Lidl v hodnotě 1.000,- Kč.

Na úvod miminkům a batolatům zazpívaly a zarecitovaly děti z rábské mateřinky s paní učitelkou a jejich už odrostlými bývalými spolužáky. Slovo si poté převzal starosta a otec vítané Anežky — Miroslav Kraucher.

„Vytvořte svým dětem laskavé a milující prostředí, kde nezaleží na tom, kolik mají hraček, ale kde budete navzájem všichni komunikovat a také si navzájem naslouchat,“ vyzval přítomné starosta.

„Milé holčičky a chlapečkové, vítám vás mezi občany našeho města. Přeji vám, abyste vyrůstali v lásce a bezpečí, pro radost svých rodičů, potěšení prarodičů a nás všech,“ přivítal Kraucher nové občánky—tři holčičky a tři chlapečky. A na dálku vítáme i Tomáška s Adélkou, kteří se nemohli osobně zúčastnit.

Text a foto: Tereza Freidingerová (RN)

Daniel

Anežka

Kristýna

Jan

Isabella

Václav

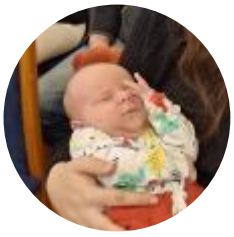

Nový tým v mateřské škole v Rabí: Kreativita, pohyb a spolupráce

V září letošního roku se dveře mateřské školy v Rabí otevřely nejen dětem, ale také novému týmu pedagogů a nepedagogů, kteří přinášejí čerstvé nápady a energii do výuky. S nadšením a odhodláním se zapojují do každodenního chodu školky, aby dětem poskytli bezpečné a podnětné prostředí pro jejich rozvoj.

Nové posily

K ředitelce Evě Mešinové a učitelce Haně Novákové se tak připojily následující posily.

Mezi staronovými tvářemi je paní učitelka Ivana Brejchová, která děti do loňského školního roku znala z pohledu uklízečky a kuchařky. Doplňuje si předškolní vzdělávání a přináší do školky pohyb a sport. Plánuje pravidelné hry, procházky do přírody, a dokonce i hodiny jógy pro děti. „Pohyb je pro děti zásadní nejen pro jejich fyzický vývoj, ale i pro jejich sebevědomí," vysvětluje Brejchová.

Tým také posílila nová asistentka pedagoga, paní Kateřina Ciminato, která se bude věnovat dětem vyžadujícím individuální péči a podporu. Jejím úkolem bude pomáhat při integraci dětí do kolektivu a usnadňovat jejich každodenní vzdělávání. „Těším se, že budu moci dětem pomáhat na jejich cestě objevování a učení," říká Ciminato, která do MŠ dojíždí ze Sušice.

Do kolektivu nově přibyla i Šárka Krejčí, kuchařka a uklízečka, která pochází přímo z Rabí. Jejím úkolem je nejen zajišťovat každodenní chod školní výdejny, ale také udržovat čistotu a pořádek v prostorách školky. „Jsem ráda, že mohu přispět k příjemnému prostředí pro děti i pedagogy," uvedla Krejčí.

Šárka Krejčí

Kateřina Cimanto

Ivana Brejchová

Zahradu si převzali řemeslníci. Na jaře čeká děti nové zázemí. Bouda budka alias parádní schovka zmizí a místo ní vyroste vzdušná pergola. Foto: tf

V úterý 8. října 2024 děti společně se svými paní učitelkami a rodiči symbolicky zamkly zahradu. Foto: tf

Otevřenost a spolupráce

Nový tým si klade za cíl posílit komunikaci s rodiči a více je zapojit do aktivit školky. Pravidelná setkání s rodiči, workshopy a společné akce mají za úkol přiblížit rodičům výchovné metody a zároveň umožnit sdílení nápadů a zpětné vazby. „Chceme, aby rodiče věděli, že jsou součástí našeho vzdělávacího procesu," dodává ředitelka školky paní Eva Mešinová.

Plány do budoucna

Od října se Mateřská škola Rabí dočká renovace školní zahrady, která proběhne díky dotaci z Plzeňského kraje. Zahrada projde částečnými úpravami, které dětem nabídnou více prostoru pro hru i odpočinek. Pokud se podaří získat i další dotaci, plánuje se do konce školního roku kompletní přestavba celé zahrady, která by zahrnovala modernizaci herních prvků a vytvoření přírodních zákoutí pro ekologické aktivity.

S novým osazenstvem přichází do Mateřské školy Rabí vlna inovací, která obohatí nejen děti, ale i celé místní společenství.

Eva Mešinová (MŠ Rabí)

Hana Nováková

Eva Mešinová

„Dali jsme to, 16. místo!“ Radovali se mladí hasiči z Bojanovic při své závodní premiéře

V sobotu 12. října 2024 vyrazily Bojanovické Bublinky – jak si říkají místní mladí hasiči – na svou první soutěž do Červeného Poříčí. Na start Závodu hasičské všestrannosti a brannosti se postavila hlídka pěti hasiček ve starší kategorii a dorostenka Karolína Jůnová. Družstvo skončilo šestnácté, Karolína doběhla s výborným časem, ale za zkrácení trasy byla penalizovaná diskvalifikací.

Odjezd byl naplánovaný na 10:15. Kolektivně, dodávkou, aby se všichni naladili na stejnou zdravě bojovnou vlnu. Na návsi každý vyfasoval zbrusu nové tyrkysové tričko „Hasiči Bojanovice“ a jednotné tepláky. Navigace zahlásila „vše nastaveno, jeďte opatrně“ a vyrazilo se.

Cestou jsme míjeli jedno hasičské auto za druhým. V Malém Boru se k nám připojily hned dvě dodávky, proti nám se už vracely Albrechtice, se kterými jsme týden předtím trénovali v Dlouhé Vsi. Než jsme dorazili do Poříčí, kolemjedoucích červenobílých vozů bylo nejméně deset.

Bylo to vůbec poprvé, kdy od založení sboru roku 1912 vyrazilo na nějakou soutěž dětské družstvo čistě v barvách Bojanovic. Pravda, celkem pět z šesti startujících vědělo, do čeho jdou. Tento závod absolvovali už loni v dresu SDH Rabí. Kdo už ale tuto výhodu neměl, byly obě vedoucí - Tereza Freidingerová a Pavlína Švehlová.

Před startem. Zleva vedoucí Pavča, Kristýnka, Terezka, Lucinka, Markétka, vedoucí Tereza a Anička. Foto: Jan Freidinger

Oficiálními vedoucími se staly až 29. září po složení zkoušek v Mokrosukách a v zásadě vůbec netušily, co je čeká. Obzvlášť pro Terezu to byl krok do neznáma, členkou SDH je teprve od 1. září: „Za měsíc jsem musela přečíst desítky stran textů něčeho, o čem jsem vůbec netušila, že existu- ▶

Družstvo starších hasiček na startu. Foto: Radek Polanka

Dorostenka Kája na startu. Foto: Tereza Freidingerová

je," popisuje čerstvá vedoucí. „Ale věděli jsme, že to chceme a že to dokážeme," dodává.

Nervozita na rozdávání

Klatovy – Štěpánovice – musíme zastavit, někdo asi bude blinkat.

„Štěpánovice? Ty jsou dobrý!" najednou slyšíme zezadu dodávky. Takové poznámky klidu rozhodně nepomáhají. „My jsme taky dobrý," odvětí Pavlína.

Naštěstí se neblinká a můžeme pokračovat dál. Dehtín – Švihov.

Už se to blíží, další zastávka – Červené Poříčí. To zase pro změnu rostla nervozita nám vedoucím. Co jsme pochopily velmi záhy po vstupu do kolotoče mladých hasičů, že na pozvánkách nikdy není adresa. Vždy je uvedena pouze obec. Zbytek se ví. My nevěděly. Ani když jsme jely do Mokrosuk na školení, ani teď. Poznávací znamení „hodně aut, ideálně červenobílých".

„Jé, koukejte támhle nahoru, tam je něco červeného," volá jedna z holek a ukazuje na louku vysoko ve svahu nad obcí. „Ježiš, to budeme běhat do kopce?" hroutí se druhá. „No, spíš mi řekněte, kde budeme parkovat," zoufá si Tereza.

Naštěstí hned z kraje obce stáli na hlavní silnici ovestovaní hasiči, kteří stavili dopravu a s důvěrou v naše řidičské dovednosti nás krásně nasměrovali na odstavnou plochu.

Zaparkováno.

„Skibidi, Bublinky!"

Zaregistrovali jsme se, odevzdali kroniku, vyzvedli si startovní čas a začali čekat.

Startujeme ve 12:26. Od snídaně daleko, k obědu moc blízko. Takže buď se poběží na lačno, nebo s plným žaludkem. Ani jedno nebyla ideální volba. S tím jsme naštěstí počítali a dětem připravili kopu palačinek s Nutellou. Hodně cukru, žádná hypoglykémie – to je základ. Řízkový a smažákový nášup bude až po výkonu.

Cukr zabral, děti se nakoply a nervozita šla alespoň na chvíli někam jinam. Čas si závodnice krátily skákáním, tancem a vzájemným hecováním se. Až najednou? Z ničeho nic měly svůj vlastní pokřik. Dlaně jedna na druhou. „Skibidi, Bublinky!" Výkřik, výskok a bylo. Bojovná nálada přišla v ten pravý moment. Pak už jenom tři-dva-jedna-start. Děti vyběhly za řevu tatínků, maminek, vedoucích a sourozenců a za tři sekundy byly tytam. Následujících třicet jedna minut jsme o nich nevěděli nic .

Čekala je střelba ze vzduchovky, ručkování na laně, poznávání turistických značek, rostlin, požárních prostředků, uzlování, základy první pomoci nebo ochrana obyvatelstva. A hlavně orientace na trati.

Vyběhlo pět našich hasiček. Kapitánka Kristýna Švehlová, kartonoška Lucie Jůnová, navigátorka Tereza Polanková a členky Markéta Švehlová a Anna Freidingerová. Věděli jsme, že všechny poctivě šest neděl trénovaly. Nic nepodcenily. Každou volnou chvíli trávily na laně napnutém mezi lipami na návsi nebo si dělaly testy v mobilní aplikaci. Týden předtím se zúčastnily závodů na nečisto v Dlouhé Vsi, na které nás pozvali hasiči z Volšov a Sušice. Přesto jsme byli všichni napnutí jak struna.

Až se najednou vyřítily ze zatáčky a s vypětím všech sil dosprintovaly do cíle. „Byly jsme pomalý." „Zkazila jsem uzel." „Nepovedlo se mi telefonování." Překřikovaly se jedna přes druhou. „Budeme poslední." Panovala obava. Celkem na trati nechaly dvacet trestných minut, nejvíce na vzduchovce, která byla strašákem už před startem. „Nejvíc jsem se bála vzduchovek, protože jsem z nich měla minule monokl," prozradila později navigátorka Terezka.

„Skibidi, Bublinky!" podruhé

Družstvo už si užívalo zaslouženého endorfinu se smažákem a hranolkami, u Káji naopak rostla hladina adrenalinu s každou minutou, která ji přibližovala k času startu. Ten byl až v 15:03.

Jak si zkrátit čekání? Hrou. Na plácku před startem moc místa nebylo, navíc se tam míchaly děti z jiných družstev. A tak závodnice usedly na zem do kroužku a začaly „vraždit" v městečku Palermu.

Uteklo to rychle. Nastal moment pro „Skibidi, Bublinky!", odpočet, fandění a další nervózní čekání. Kája vyběhla jako první z dorostenců. Sama a s buzolou ▶

Oslava historicky první účasti družstva mladých hasičů SDH Bojanovice v bodovaném závodě. Foto: tf

na krku. Za dvacet osm minut byla zpátky.

Křičeli jsme, řvali: „Kájo, Kájo, Kájo!“ Letěla jako drak. V cíli se sesunula vyčerpáním na zem a radost vystřídaly slzy. „Mám neplatný pokus,“ podávala se zklamáním závodní kartu. „Mám neplatný pokus,“ opakovala. Na trati se nechala zmást vyšlapanou cestou a nevšimla si, že fáborky vedou jiným směrem.

Bylo jedno, kolikrát jsme jí řekli, že to nevadí. Že je statečná, že vůbec běžela, a ještě k tomu první. Dala do toho všechno a neplatný pokus byla odměna, kterou si nezasloužila. „Už to nikdy neběžím,“ rezolutně prohlásila historicky první bojanovická dorostenka, která kdy nastoupila do nějakého bodovaného závodu.

Chápali jsme ji.

Doma

Cesta domů byla hořkosladká. Účast jsme jako tým dětí, vedoucích a rodičů zvládli, ale pořád jsme nevěděli, jak děti zaběhly. K tomu diskvalifikace Káji.

I tak čekala na statečné Bublinky v hasičárně odměna v podobě dortu, rychlých špuntů a zbrusu nového volejbalového míče, aby děti už nemusely hrát vybiku s fotbalovým. Bylo hezky, tak ho šly hned vyzkoušet.

Rodiče seděli, povídali si, čekali a co deset minut reloadovali stránky OSH Klatovy, jestli už nejsou výsledky.

Až najednou. „Jsou tam, výsledky jsou tam!“ Ticho. Vyznat se v nich byla výzva. „Děti, ze čtyřiceti tří družstev jste dvacátí devátí,“ volá vedoucí. Děti se radují, že nejsou poslední. Připíjí si. Je vidět úleva.

Sladká odměna—bublikový dort, který upekla vedoucí Verča Jůnová. Foto: tf

V tom František Švehla: „Počkej Terko. Dvacet devět je pořadové číslo, ne výsledek,“ říká. „Tak kolikátí jsme?“ Ptají se děti. „Počkejte, počkejte,“ snaží se Tereza s Fandou vykoukat umístění.

„To není možné, vy jste šestnáctí! A máte dvanáctý nerychlejší čas!“

„To není možný,“ ozývá se jako ozvěna mezi dětmi.

Najednou se všem rozzářily oči takovou radostí, že kdyby se měly v ten moment postavit znovu na start, běžely by. Všechny. Budou si muset ale rok počkat.

A jak dopadly ty Štěpánovice, kterých jsme se zalekli, když jsme je po cestě tam skoro poblinkali? Jeden místní tým byl jedenáctý, druhý dvacátý první. Takže co z toho plyne? Příště si víc věřit.

Tereza Freidingerová (RN, SDH Bojanovice)

Proč se Zelená Hora jmenuje zelená? I to se dozvěděli výletníci s ROSou v Nepomuku

Ve čtvrtek 12. září vyjel malý autobus s osmnácti seniory směr Nepomuk. Na městečku jsme se vřele přivítali, protože jsme se dlouho neviděli, a měli jsme radost i z toho, že nás tentokrát veze veselý řidič pan Vichr.

Miluji to zanícení, vášeň nebo zápal pro dobrou věc, v kterou někdo věří a vše, co může, pro to dá nebo obětuje, a také proto umí nadchnout ostatní. S lidmi, kteří mají tento dar, jsme se opět setkali na našem výletě na Zelené Hoře a ve Svatojánském muzeu v Nepomuku.

Z obou průvodců bylo poznat nadšení a víra v dobrou věc, že to, co dělají a o co se zajímají, má smysl. Je to pro mne velké obohacení, potkávat se s takovými lidmi, kteří mají velké nadšení a obrovské znalosti. Sice si vše nepamatuji, letopočty a jména mi hned vypadnou, ale to podstatné zůstane. A když přivřu oči, vybaví se mi krajina, prostředí, lidé i nálada.

Na Zelené Hoře jsme měli dovoleno dojet až k bráně zámku, a pak jsme téměř dvě hodiny poslouchali zajímavý výklad.

Jak jsem říkala, letopočty a jména zapomínám, ale vím, proč se Zelená Hora jmenuje zelená. Je to legenda stará stovky let. Bylo velké sucho a nepršelo několik let, a tak svatý Vojtěch začal chodit kolem kopce a modlit se za déšť. Začalo pršet a hora se zazelenala a kam šlápl vytryskl léčivý pramen.

O historii zámku jsme se dozvěděli snad úplně vše, nebo alespoň skoro vše. V současnosti je postupně opravován, ale na celkovou rekonstrukci bude ještě potřeba hodně času a peněz. Náš nadšený průvodce si nicméně dal za cíl zámek s několik set letou tradicí pro další generace dochovat.

Druhá zapálená průvodkyně nás čekala ve Svatojánském muzeu, kde jsme se dozvěděli o životě a mučednické smrti sv. Jana Nepomuckého.

Svatý Jan je zemským patronem Čech a Bavorska, patronem při pohromách a patronem mostů, rybářů, mlynářů, lodníků, plavců a vůbec všech řemesel, která mají co do činění s vodou. Také ochraňuje proti pomluvám nebo povodním, a vůbec je ochráncem bezpečného putování a šťastného návratu. A je opravdu světcem lidovým, proto jeho sochy najdeme na návsích, náměstích, v polích, na mostech (u nás v Čepicích jediný skleněný) a je uctíván po celém světě. Světcovu sochu poznáte podle svatozáře s pěti hvězdami.

Sv. Jan Nepomucký. Foto: Marie Jamrichová

S paní průvodkyní jsme ještě navštívili kostel sv. Jakuba, kde byl sv. Jan pokřtěn. Svatý Jan by velmi vzdělaný, pečlivý, přesný až prý suchopár a zemřel jako poctivý a věrný člověk, který neustoupil ze svého přesvědčení ani po velmi krutém mučení. Dává tak morální odkaz lidem celého světa.

Po návratu se nám ani z výletu nechtělo domů, a tak jsme ještě šli umocnit a probrat zážitky k Vočkovi.

Drahomíra Houdková (ROSa)

Povodně 2024

Od pátku 13. září 2024 začaly stoupat hladiny českých řek včetně Otavy. Ta se na maximum dostala v sobotu 14. září a po opadu dosáhla druhé kulminace v pondělí 16. září. Naštěstí oproti jiným částem Česka nás Otava všechny „jenom“ vyděsila. Nenapáchala znatelné škody na majetku ani nevzala životy. Přesto nedala mnohým celý víkend spát. V článku přinášíme ohlédnutí za letošní velkou vodou očima naší redaktorky Hany Sulánové z Čepic.

Bydlení u řeky skýtá vesměs samá pozitiva. V létě možnost rychlého zchlazení, nevyčerpatelný zdroj na zalévání, široké spektrum podnikatelských aktivit cílených pro velké množství vodáků, celoroční dostatek vody ve studních, které se nacházejí v blízkosti toku, a já nevím co ještě. A když si sednete na břeh a jen tak se v tichosti zakoukáte na tuto krásnou součást přírody, tak to prostě nemá chybu. Je to tak krásný pohled, že mu ani ten z toho pověstného koňského hřbetu nemůže konkurovat.

Jedno negativum to bydlení u řeky ale přeci jenom má. Povodně. Nedochází k nim naštěstí zas až tak často, ale když už jednou přijdou, zanechají po sobě paseku. V lepším případě jen několik hodin napětí, obav a neskutečného strachu.

Takže když se letos 14. září začaly naplňovat předpovědi a řeka rychle stoupala, nenašli byste v Čepicích nikoho, kdo seděl celý den doma a nic to s ním nedělalo. Naštěstí prognózy u nás nebyly tak nepříznivé jako v jiných částech republiky, takže jsme se asi nikdo vyloženě nebál, že by mohl mít v domě třeba metr vody jako jiní nešťastníci. Přesto jsme v méně či více pravidelných intervalech vycházeli ze svých domovů a monitorovali stoupající vodu. Všude jsme se potkávali s dalšími a dalšími sousedy, takže jsme se všichni navzájem uklidňovali a hned byl ten strach snesitelnější. Od starousedlíků jsme si poslechli, jak to bylo v roce 1993, kdy byla ta povodeň největší – kudy šla voda, kterým oknem tenkrát lezli domů, kudy jim teklo do sklepa. Nebylo to vůbec hezké. V roce 1997 se v našich končinách povodně zas tak silné nebyly, a pak přišly jedny ještě v roce 2002, ty ale také byly slabší.

A pak ty letošní. Hladina řeky se k večeru vyšplhala až k 221 cm, normální stav v tomto ročním období bývá kolem 40 cm. K extrému z roku 1993 ale ještě chybělo asi půl metru. Ten už naštěstí nepřišel, takže jsme si všichni opravdu hodně oddechli. Škody na majetku minimální a těch pár zahrádek, zahrad, polí a kemp taky jednou vyschnou. Když jsme si pak večer pustili zprávy a viděli tu zkázu na jiných místech, tak jsme si rádi přiznali, že u nás vlastně žádná povodeň nebyla. Tak vlastně nevím, proč jsem ten článek psala.

Hana Sulánová (RN)

Čepice sobě

V Národním divadle mají na oponě napsáno „NÁROD SOBĚ“. My v Čepicích tak pěknou oponu nemáme, a taky se nemusíme opičit úplně ve všem, tak jsme naše „ČEPICE SOBĚ“ umístili přímo na zeď v místním hostinci. Pokud teď někdo nechápe, a já bych se vůbec nedivila, protože z tohohle se toho moc pochopit nedá, budu konkrétnější. Tak už zase trénujeme! Co? Inu, divadlo. Když naše děti před pěti lety dohrály své poslední představení, které jsme mimochodem moc rádi prezentovali i na Rabí, začala Jiřka – naše rejža, vybírat hru novou. Tenkrát se plna radosti pochlubila, že ji našla a že to bude super!

Jenže pak přišly ty stále diskutované covidové zákazy a restrikce a z divadla sešlo. Stále jsme ale doufali, že ne na dlouho. No na dlouho to ale bylo. Když se pak někdo odvážil Jiřky zeptat, co bude s divadlem, Jiřka zavrtěla hlavou, že na to vůbec nemá čas. Samozřejmě jsme to chápali, přibyly jí vnoučata a starosti s rodiči, tak jsme na ni ani netlačili. Obzvlášť když víme, že se Jiřka nikdy nepustí do ničeho, co nemůže dělat na sto procent.

Nicméně slovo divadlo se ozývalo pořád a z více stran. Začalo přicházet už i od několika dospělých, že by také chtěli hrát. Když jsem pak zase po nějaké době s Jiřkou mluvila, řekla jsem jí, že zájemců o hraní je tolik, že se prostě toho asi někdo bude muset ujmout. A ona po chvilce váhání řekla, že do toho tedy jde.

Jistě to pro ni byla i výzva, pracovat zase s jinou věkovou kategorií. Ale stejně určitě kývla hlavně proto, že jí bylo líto těch vynaložených hodin. Nad tou hrou totiž už tenkrát strávila spoustu času předěláváním, upravováním do místních podmínek, zkracováním a někde i prodlužováním, zkrátka úpravám „na míru“ pro naše dětské herce. Tak jak to dělala celá ta léta předtím. Jelikož ale mezitím naši dětští herci téměř nebo úplně dospěli, a nově se k hraní hlásili pouze ti dospělí, musela k tomu sednout znovu a znovu texty upravit, povětšinou rozvinutím vět o příslovce, které tehdy smazávala kvůli zjednodušení textu. Když to dokončila, měla strach, že nesežene tolik herců, že jich potřebuje šestnáct. Vyjmenovala všechny, o kterých věděla, že by hrát chtěli. Já jí k tomu přidala pár dalších, o kterých jsem věděla zase já, Jarča s Mílou taky „přihodili“, někdo se přihlásil sám a bylo nás patnáct. Poslední roli pak přijala Miluška, Jiřčina kamarádka z Horažďovic, a to bylo super. Nevím, jestli i pro ni, ale pro nás určitě.

Pak přišla první schůzka, někdy v půlce července. Na ní se rozdělovaly role. Jiřka už měla povětšinou jasno, kdo by co mohl hrát, takže jsme spíše už jen s pokorou přijali, co nám navrhla. A začali jsme trénovat. Týden, co týden se scházíme a stavíme se k tomu fakt zodpovědně. Teď už máme za sebou asi tak patnáctou zkoušku a ještě jich bude potřeba hodně. Hra, kterou nastudováváme, je poměrně dlouhá, bude trvat asi tak necelé 1,5 hodiny, má náročné scény a opravdu mraky replik. Ale protože nás to baví, dokážeme ledasco. Museli jsme také sehnat další lidi, kteří hodně pomůžou, ale na jevišti vidět nejsou. Hudební režie,

malba kulis, zvukové efekty, předělání opony, sehnat nápovědu a kulisáky a vyrobit potřebné rekvizity pro tohle představení. I to se ale povedlo, všichni jsou strašně ochotní, sehnali bychom jich i daleko víc, kdyby bylo potřeba. A to je skvělý. Víc prozrazovat nebudu, snad jen to, že se jedná o komedii s pohádkovými prvky a že světlo světa by mohla spatřit v čepické hospodě někdy v prosinci, v lednu.

Ještě dodám, že představení bychom mohli už prezentovat nejen, jako „obyčejní ochotníci“, ale jako regulérní divadelní spolek. Podali jsme si totiž žádost o jeho založení, tak doufáme, se nám to povede.

Našim největším přáním teď ale je, abychom nacvičování hry zdárně dotáhli do konce. A pokud byste se chtěli přesvědčit, jestli se nám to povedlo, přijďte se pak na nás podívat. Ať nehrajeme jen „SAMI SOBĚ“.

Hana Sulánová (RN)

Kemp je zazimován, už jen dokempná

Nevím, jak to mají ostatní, ale pro mě s příchodem podzimu přichází i ta smutnější část roku. Ne že by mi nějak extra vadilo chladno či přímo mráz, ale vadí mi ta tma. Teď to ještě jde, ale za pár dní budeme doslova ráno do práce jezdit za tmy a večer se vracet zrovna tak. A to si snad užívat nemůže nikdo.

A proto je dobrý dávat si blízké cíle, na které se člověk může těšit a čas mu tak příjemněji utíká. Ať už jsou to Vánoce, různé oslavy, prázdniny, dovolená, lyže. Takových akcí je určitě nespočet. Věřím, že pro většinu Čepických tam patří i dokempná.

Tu jsme letos naplánovali na sobotu 28. září. Na tu stačí zařídit občerstvení a hudbu a o příjemný večer je postaráno. S tím prvním nám pomohl Vláďa Veinfurter, který se postaral o další vynikající prasátko, a s tím druhým kapela Harmony, která už nám svým výkonem skvěle zpestřila nejednu zábavu. A my jim děkujeme, stejně jako všem, kdo s tím měli jakékoliv starosti.

Všechno klaplo na jedničku, jedlo a pilo se „za dva“ a končilo se až po třetí. Po čtyřech nikdo domů nedolezl a pět hodin spánku většině stačilo k tomu, abychom následující den byli zase jako rybičky. I ty počty nám prostě jdou.

Text a foto Hana Sulánová (RN)

Trochu jiný dětský den v Čepicích

Píšu trochu jiný, protože trochu jiný opravdu byl. Ne, co se týče organizace nebo programu, ale termínem. Když se řekne „dětský den“, většině lidí okamžitě naskočí datum 1. červen. To my v Čepicích samozřejmě víme také, že podle kalendáře to tak je. Jenže my jsme u nás takto nazvali akci, která vlastně úplně původně nebyla určena jen pro děti. Ani se jí úplně od začátku takto neříkalo, tento název dostala až během let, kdy se přidávalo více a více aktivit právě pro ty nejmenší.

Když se podíváme do staré čepické kroniky, tak zjistíme, že poprvé tato akce proběhla ve druhé půlce srpna 1995 a měla za účel posílení vztahů mezi místními a chalupáři. Program byl pár soutěží pro děti, kopaná místních proti chalupářům a večer táborák s opékáním buřtů. Akce se vlastně ani dělat nemusela, protože vzájemné vztahy tady vždycky byly a jsou skvělé, ale když už se hasiči do konání takovéhoto setkání pustili, každý se rád zúčastnil.

Během let se upustilo od té kopané a přibývalo zábavy pro děti. Stala se z toho tradice: dětský den v Čepicích – předposlední sobota o prázdninách, aby tu ještě ti chalupáři byli.

Letos nečekaně někdo rozhodl jinak a určil pro tuto akci termín

▶

7. září. Když nám tento termín píp l v mobilu naší whatsappovou poštou, většina Čepických kroutila hlavami, postrádalo to veškerou logiku. Ale no dobře. Nějaký důvod někdo asi měl.

Takže v ten určený zářijový den akce opravdu proběhla. Na start se dostavilo dvacet natěšených dětí, vesměs předškoláčků, ale i ty ostatní byly z nižších stupňů základky. Parta teenagerů, kteří plánovali se také zúčastnit, se ale z důvodu posunutí akce dostavit už nemohla, což jim asi bylo trochu líto.

Proběhly klasické soutěže jako každý rok a odměny byly také navlas stejné – fidorkové medaile a bonbony. Po dokončení soutěží přijelo to všemi očekávané hasičské auto z Rabí, v čele s panem Hejpetrem, a přivezli nám pěnu. Bez ní už si rozhodně nikdo náš den představit nedokáže. Nastříkání pěny na trávník v kempu zabralo jen chviličku. A ještě, než bylo hotovo, nenašli byste dítě, které se věnovalo něčemu jinému, než dovádění v této bílé záplavě radosti a štěstí.

Počasí ten den bylo na jedničku s hvězdičkou, sluníčko hřálo jako o závod. Tím pádem si děti mohly úplně s přehledem dovolit vybíhat z pěny, osprchovat se poměrně studenou vodou z řeky (stříkanou jak jinak než hasičskou hadicí z auta) a znovu do pěny. Tam a zpátky, tam a zpátky… Uhnaní, vyčerpaní, ale šťastní.

Po pěně ještě buřtík a pozvolný odchod domů.

Děkujeme rábským hasičům za pěnu a těm našim za organizaci. Když pomineme tu jednu změněnou věc, byla to další naše pěkná akce.

Text: Hana Sulánová (RN)

Rabí je historicky první oceněnou obcí za inovace v Plzeňském kraji. Zaujaly noviny, be:reel kroužek nebo výukové metody v MŠ

Slavnostní vyhlášení výsledků proběhlo v sobotu 3. srpna 2024 v Mrtníku—vítězi letošního krajského kola. O šest hlavních cen v podobě různobarevných stuh se ucházelo 19 obcí Plzeňského kraje. Rabí, které se z celého Klatovska přihlásilo jako jediné, získalo zbrusu novou fialovou stuhu za inovativní řešení. S prázdnou ale neodešla žádná obec.

„Konečně to po šesté klaplo a je z toho stuha," zaradovala se Maruška Jamrichová z ROSy, když po hodině vyhlašování padlo naše jméno. Právě Maruška stála na začátku rábské cesty soutěží Vesnice roku. Té se naše trojobecní zřízení s covidovou přestávkou účastní od roku 2016.

„Když jsme se hlásili do předchozích ročníků, tak jsme si mysleli, že komisi zaujmeme péčí o zeleň, spolkovým životem nebo květinovou výzdobou," vzpomíná Maruška. „Na to se ale soustředí všechny obce a konkurence je velká," dodává.

Z minulých pěti účastí jsme si vždy odnesli pouze diplom a pamětní minci. Tři z nich—cena za kroniku, cena hejtmana a cena za boží muka u rybárny—byly doplněny i finančním šekem v nižších desítkách tisíc korun.

Až letos přišel průlom a Rabí získalo svou první stuhu—fialovou za inovativní řešení. „Asi jsme si museli počkat, až vznikne nová kategorie, do které naše počínání konečně perfektně zapadne," vtipkuje s úlevou Tereza Freidingerová, která má v Rabí na starost noviny a sociální sítě. „Myslím si, že způsob a rozsah, jakým informujeme obyvatele o dění v obci, nemá široko daleko obdoby. Neznám malou obec, která má zpravodajství s mobilním zobrazením. Obecní noviny většinou vychází tištěné nebo v pdf," poukazuje na jednu z mnoha podob místních inovací. „Komisi to nadchlo a jejich ocenění je pro nás nesmírnou vzpruhou pro další práci," dodává Freidingerová.

„V letošním ročníku jsme dostali cenu určitě díky způsobu, jakým informujeme občany, be:reel kroužku, ale také díky moderním vzdělávacím metodám, které se aplikují ve školce," vyjmenovává starosta Miroslav Kraucher inovace obce. „Ve školce mají vždy téma týdne a ze všech možných stran se mu věnují," popisuje. Naše školka využívá například metodu persona dolls nebo filosofii pro děti P4C, ale také věnuje výrazný prostor environmentální výuce. V oblasti místní správy jsme v minulých letech aplikovali mnoho inovací, kterými jsme byly vždy o krok dále než ostatní obce. To však není to důležité jako skutečnost, že to bylo často ku prospěchu občana a jeho komfortu.

Co je fialová stuha a jak s ní naložíme?

Hlavních cen je šest. Nejvyšší je zlatá stuha pro celkového vítěze. Dalšími barevnými oceněními jsou modrá za společenský život, bílá za činnost mládeže, zelená za péči o zeleň a životní prostředí, oranžová za spolupráci obce ▶

První stuha pro město Rabí. Foto: Tereza Freidingerová

Rábská delegace v Mrtníku. Foto: Tereza Freidingerová

Starosta Rabí se starostkou Mrtníku Radkou Šístkovou.
Foto: Tereza Freidingerová

Otisk rábské stopy do kroniky obce Mrtník.
Foto: Tereza Freidingerová

se zemědělským subjektem a v roce 2024 přibyla stuha fialová za inovace. Ta je podle pravidel soutěže udělena obci, která „využívá nové technologické nástroje a inovativní přístupy—zvláště ty založené na digitalizaci—pro dosažení vyšší kvality života a veřejných služeb.“

Fialová stuha ale není jenom uznání za úsilí a odvahu, se kterou se v Rabí pouštíme do neotřelých přístupů. Cena je spojena i s finanční dotací od Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 300 tisíc korun, s šekem od Plzeňského kraje v hodnotě 55 tisíc korun a s nárokem na dotaci z Programu stabilizace a obnovy venkova (PSOV) ve výši až 700 tisíc korun.

„Jsou to krásné peníze, která nám mohou hodně pomoci,“ raduje se starosta. „Je to ještě předčasné, ale dotace od MMR a z PSOV bychom využili buď na dofinancování vytápění ve školce, které vyjde na 1,5 milionu korun, nebo na střechu bazaru. Máme také dělat korunu kašny,“ přemýšlí starosta v prvních minutách po udělení stuhy nad možnostmi jejího využití. „A be:reel kroužek? Ten si zaslouží ocenění od kraje ve formě šeku za 55 tisíc korun. Tyto peníze by se měly využít na jeho rozvoj a nákup vybavení,“ uzavírá starosta.

Díky daru od Plzeňského kraje by děti z be:reelu mohly využívat například virtuální brýle a 360° kameru, díky které by mohly vytvořit například virtuální procházky po kostelíku, z hradu nebo z útrob rábských budov.

„Kdybychom měli na kroužku takovou techniku, mohli bychom brýle využívat například na MDŽ a seniorům se sníženou mobilitou tak dát možnost se podívat na místa, kam se už nemohou dostat,“ zamýšlí se vedoucí kroužku Tereza Freidingerová nad možnostmi takového vybavení. „Takto bychom mohli propojit nejmladší a nejstarší generace z našich obcí, ale i například zatraktivnit rábské muzeum, kde by si mohli návštěvníci díky brýlím projít Rabí virtuální realitou,“ přemýšlí Freidingerová nad dalšími kroky v inovacích v našem malém městě.

Tereza Freidingerová (RN)

Gratulant z Pačejova—Jan Vavřička.
Foto: Tereza Freidingerová

Velká radost..
Foto: Štěpán Kraucher

Včely a včelařský spolek v Rabí

Rábská organizace Českého svazu včelařů, která v dnešní podobě funguje od roku 1995, sdružuje sedmnáct včelařů ze všech tří našich obcí. Ti pečují o svá včelstva a ta zase o naši krajinu. Málokdo ale ví, že rábští včelaři se podílejí i na vzdělávání dětí z naší mateřinky.

Proč se staráme o včelky?

Včely jsou důležité nejen proto, že nám dávají med, včelí vosk a propolis. Jejich největší význam a přínos je v opylování. Bez včel by převládly tzv. větrosnubné rostliny, které by následně vytlačily většinu ostatních rostlin. To by mělo za následek řetězové vymizení živočišných druhů. Včely jsou nepostradatelné pro zachování potravního řetězce lidí a zvířat, a pro udržení rovnováhy ve volné přírodě. Včelky jsou velmi pilné a chytré, nalétají za svůj krátký život tisíce kilometrů.

Vědci zjistili, že jsou skvělými navigátory. K nalezení cesty používají kombinaci podnětů a smyslů, včetně čichu, slunce a různých vzorců.

Co můžeme udělat pro včely? Stačí trochu zkrášlit balkón nebo zahrádku o medonosné rostliny. Do intenzivně využívané zemědělské krajiny navrátit krmné pásy, tedy deset metrů podél pole osázet například svazečkou vratičolistou. Upravit a osázet krajinu kolem sebe bohatě kvetoucími loukami a remízky. Při hospodaření a zahradničení využívat přírodní prostředky, vyvarovat se zbytečných pesticidů.

Včelaři v Rabí, Bojanovicích a Čepicích

Včely, a hlavně včelaři v Rabí mají nejen kapli vysvěcenou sv. Ambrožovi, ale i dlouholetou tradici v podobě spolku včelařů. Několikrát za rok se přátelé včelaři potkávají na schůzích, kde kromě provozních záležitostí sdílejí své zkušenosti a snaží se zajistit vše potřebné pro silná a zdravá včelstva v našem okolí.

O včelkách v MŠ Rabí

Je velmi důležité šířit informace o včelkách, jejich životě, potřebách a přínosech od útlého věku. Proto se děti z mateřské školky Rabí mohou každý rok podívat, jak se chovají včely.

Spolu se zkušenými včelařem panem Maxou, svými učitelkami a dalšími členy rábského včelařského spolku se podívají do včelího úlu. Mohou si na vlastní kůži vyzkoušet, jaké je to být včelař a obléct si včelařskou kuklu nebo klobouk. Zjistit co včelky dělají po celý rok, ochutnat výborné medové perníčky od paní Maxové. Mohou se zabavit hrou na včelky, vybarvit omalovánky. Poslechnout si pohádku o životě včel v úlu s otevřeným koncem a vymyslet, jak to bude dál.

Martina Kirchrathová

Mladí včelaři a včelařky z MŠ Rabí. Foto: Markéta Balcarová.

Pohled do úlu. Foto: Martina Kirchrathová

Pohádka „V úlu…“

Za devatero horami a devatero řekami na rozkvetlé louce plné voňavých květin stál krásný dřevěný úl. V tomto úlu bydlela velká včelí rodina. Byla zde královna, která se starala o narození nových včeliček, o to, aby se v úlu měli všichni rádi a aby každý řádně dělal svoji práci. Královna měla v úlu mnoho nápadníků, kterým se říká trubci. Tito trubci nepracovali, a dokonce se nechávali od ostatních včeliček i krmit. Prostě nedělali nic jiného, než se celý den parádili, aby se královně líbili. V tomto úlu bydlely samé pilné včeličky. Mladé včelky jménem mladušky zůstávaly v úlu a celý den se staraly o včelí miminka, královnu a trubce. Také vyráběly z přineseného nektaru med, který dále chránily proti nepřátelům, jako jsou vosy a sršni, neboť ti tento med neumí vyrobit, a proto jim ho často chtějí vzít. Starší včely, kterým se říká dělnice, létaly po louce z květiny na květinu a sály z květů sladkou šťávu zvanou nektar. Tu pak přinášely do úlů, kde z ní mladušky vyráběly med. A jak tyto včely dělnice létaly z květiny na květinu, měly nožičky samý pyl. To je takový žlutý prášek z květů. Neustálým přelétáváním z květiny na květinu tento pyl smíchaly a všechny květy tak opylovaly. A z opylovaných květů vyrostla semínka, která vítr i ptáčci roznesli po louce. Semínka zapadla do hlíny a vyrostly z nich nové krásné květiny. A tak to šlo stále dokola. Až jednoho dne se v úlu narodila nová královna. Byla velice pyšná a hned chtěla v úlu kralovat sama a naléhala na starou královnu, aby odešla. Stará královna již byla rozumná, a tak spolu s několika věrnými včelami odletěla na jeden strom v sadu, kde bydlel moc hodný včelař, který se zrovna díval z okna. Hned věděl, co se stalo. Řekl si, letí sem královna se včelím rojem, to znamená, že nastalo včelí rojení a tak šel ven a…

Text byl převzat z webových stránek Národního pedagogického institutu z článku „Hmyzí kamarádi už se líhnou a mžourají na svět“

Budětický kostel je opět otevřen veřejnosti

Slavný původně románský kostel ze 13. století v Buděticích si veřejnost může opět prohlédnout. Po složitých jednáních se sušickou diecézí a obecním úřadem v Buděticích se kostel pravidelně otevírá každý den od 10:00 do 17:00.

Návštěvníci mohou spatřit oltář s vyobrazením sv. Petra a Pavla, kterým je kostel zasvěcen. Je vidět i kousek křížové cesty a při nedělní mši (vždy od 9:30) se dají vidět i náhrobky z červeného mramoru Dlouhoveských pánů neboli Chanovických rytířů, kterým toto území patřilo v letech 1563–1708, a to protože byli majiteli hradu Rabí.

Adam Chanovský se zde dožil 84 let, přesto že se lidé v tomto období dožívali 50-60 let. Právě jemu patří jedna hrobka v budětickém kostele. Ten stojí na místě bývalé tvrze pod kopcem Džbán, kde stál budětický hrad za Dluhomila, což je předek pánů z Velhartic.

Po něm přišel pan Bohuslav, který své sídlo posunul blíže Otavě a začal budovat hrad Rabí, který pak převzali Rýzmberkové ze Švihova a za 250 let z něj vytvořili významný objekt, který sloužil k obraně tzv. Zlaté neboli solné stezky.

Ale vraťme se do Budětic. Znakem pánů z Budětic je kančí hlava, kterou návštěvníci kostela mohou spatřit na zakončení okapů. Budete-li někdy na hradě podívejte se na průčelí kostela Nejsvětější trojice, kde je sepsán majetek rabského panství a kde naleznete i Budětice. Nezapomeňte tedy při prohlídce hradu navštívit i budětický kostel, protože tyto objekty jsou historicky velmi úzce spojeny.

Text: Robert Töpfer (RN)

Foto: Tereza Freidingerová

Popularita hry dáma v Rabí roste. Neformální spolek hráčů usiluje o rozšíření své základny

Skupina hráčů dámy v okolí města Rabí zažívá boom. Je zde snaha o zvýšení výkonnosti i rozšíření základny. S myšlenkou kvalitního tréninku přišel nejvyšší muž v Rabí František Němec, který v létě pozval místní hráče ke hře k sobě do stodoly.

Pozvánku nakonec přijalo sedm hráčů, kteří nejen hráli, ale i jedli a pili. Na zahradě se pekly buřty a "plzínka" tekla proudem. Přesto byly k vidění kvalitní partie s jedním velkým překvapením. Konečně se po mnoha pokusech podařilo přilákat Vaška Chládka z Budětic, který se stal černým koněm soutěže, a kromě partie s vítězným Robertem Töpferem vše vyhrál. A byl jediným, který porazil pořadatele Františka Němce, protože partie Němec – Töpfer skončila remízou. Takže nakonec turnaj ovládli budětičtí hráči.

Přijel i nováček dámové party Radan Kapucián ze Žichovic a pozdě ale přece přijela i Jana Daňha z Bílenic, která ve vložené partii právě Radana porazila na hlavu.

Ve stodole bylo i dost diváků, a také gratulantů, protože pořadatel právě slavil narozeniny, takže vše nejlepší Františku!

Někteří hráči v tréninku pokračovali další týden v novém rabském restauračním podniku Občerstvení Pod třešní, kde plně tréninkový proces zúročil Tomáš Nárovec a lehce získal dvě vítězství ze tří partií. Toto setkání jsme ale brali jako trénink, a proto si necháme výsledky pro sebe.

Stále platí, že sháníme další hráče, především bychom uvítali mladé. Již některé kontakty proběhly, ale nebyly dotaženy do konce. Proto uvádíme telefonní číslo, na kterém se mohou zájemci přihlásit – 732531087.

Robert Töpfer (RN)

Rábský turnaj ve stodole. Foto: Robert Töpfer

Trénink v Občerstvení Pod třešní Foto: archiv Robert Töpfer

Unikátní stroj na výrobu ozubených kol Pfauter z roku 1911 našel domov v Bojanovicích

Na konci léta do Bojanovic dorazil na celém světě nejstarší dosud existující stroj na výrobu ozubených kol. Připojil se k bohaté sbírce historických motorů a zemědělských strojů místního nadšence Jana Decklercka.

Patent na metodu odvalovacího frézování ozubených kol získal Robert Hermann Pfauter v roce 1897 a jejich sériovou výrobu zahájil o tři roky později v nově založené továrně v Chemnitzu v Německu. Po čtrnácti letech provozu továrnu opustil dvou tisící kus. Dalších úspěchů svého vynálezu a své firmy se už Pfauter nedočkal – v roce 1914 zemřel. Značka ale žije dodnes pod názvem Gleason-Pfauter a specializuje se na vysoce přesné výrobní procesy válcových ozubených kol.

Do Bojanovic doputoval exemplář s pořadovým číslem 1.369 a podle dostupných informací byl pravděpodobně postaven v roce 1911, což ho dělá jediným dochovaným strojem postaveným ještě za života vynálezce a zakladatele společnosti Roberta Hermanna Pfautera.

„Je výjimečné mít tento stroj zde, protože první stroje byly téměř všechny exportovány do Ameriky," raduje se ze vzácného kousku jeho nový majitel Jan Decklerk z Bojanovic. „Mám v plánu stroj nainstalovat v mé dílně, která je replikou dílny z 19. století, aby si zájemci mohli stroj nejenom pohlédnout, ale abych jim ho mohl i předvést. Pokud se mi tedy podaří najít dostatek informací, jak stroj používat," dodává sběratel.

Stroj na výrobu ozubených kol. Foto: Jan Decklerck

Existence historického unikátu si všimli i manažeři ze společnoti Gleason-Pfauter, která sídlí v Ludwigsburgu v Německu. „Zavolal mi manažer, který je přímým potomkem zakladatele fabriky, že by chtěli stroj koupit," svěřil se bojanovický majitel. Firma by ráda stroj vystavila v jejich kancelářské budově. „Má v plánu dorazit do Bojanovic a stroj si prohlédnout," vypráví Decklerk, „ale i tak stroj určitě nikam nepojede a zůstane tady," dodává.

Jan Deklerck pořádá každý rok v létě víkendovou výstavu své sbírky. Věřme, že příští rok bude tento unikát již k vidění.

Jan Decklerck

Čepický kemp opět hostil harmonikáře

Letošní už třináctý ročník setkání harmonikářů v Čepicích se konal v sobotu 6. července a pořadatelem byl opět sbor místních hasičů s podporou města Rabí.

Začátek byl stejný jako všechny roky předešlé – Jarda Šuba všechny přivítal a poděkoval za účast a podporu. A že bylo koho vítat. Když se sečetli úplně všichni přítomní na této akci – účinkující, pořadatelé i návštěvníci – vyšlo parádní číslo tři sta padesát! Pro všechny bylo připraveno místečko k sezení ve dvou velkých stanech a samozřejmě velký výběr občerstvení a nápojů. O přípravu různých druhů pokrmů i o svižnou obsluhu se postarali pořadatelé a bylo za co je chválit.

Poté už se slova zhostil Michal Vybíral, který nově celou akci moderoval. Michal není pro Čepice nikým neznámým, jezdí sem za rodinou a pravidelně se účastní našich akcí. S velkým nasazením hned všechny zúčastněné seznámil s programem a přivítal na improvizovanou tribunu naše první hosty – Plzeňský Pepíky. Pánové Josef Pospíšil a Josef Kupilík jsou známí z hudební televize a tady u nás dostali pro své vystoupení více než hodinový prostor. Předvedli skvělou muziku prokládanou různými vtipy a příhodami a diváci se dobře bavili.

Po tomto vystoupení se opět na pódiu objevil Michal a postupně zval k vystoupení další a další hosty podle rozpisu. V něm mělo další místo za Pepíky místní trio Kůsovci. Sedmnáctiletý Štěpán a zpěvačky Lenky – maminka a sestra opět předvedli senzační vystoupení. Stejně jako další uskupení, která následovala: Veselé heligonky z Tábora, Zdeněk Krýsl z Volšov, Šumaváci, Pavel Hlobík a Jiří Černý od Horažďovic, ze stejné lokality i početná skupina Švitorka, následovaly Marie Smetanová a Alena Szabová a hudební maraton uzavírali Kůrovci z Kašperských Hor.

Celkem se na pódiu vystřídalo na třicet muzikantů, kteří za krásného letního počasí obecenstvu představili nespočet krásných písniček a skladeb a bavili tak všechny přítomné až do pozdních večerních hodin. Tady je třeba poděkovat i dvojici zvukařů – Dádovi a Danovi Ježkovým, bez nich by žádný tón nezněl tak, jak zněl.

Velké poděkování patří Jardovi Šubovi, který s neměnným zápalem připravuje každý ročník. Dále místním hasičům, kteří tomu všemu dají formu. Pořadatelům a všem, kteří nějak pomohli, že této akci věnují svůj čas. A konečně městu Rabí a mediálním partnerům za podporu.

Hana Sulánová (RN)

Foto: Karel Novotný—Klatovský Deník

Budětický fotbal. Marek Paroubek: „Nové posily bezvadně zapadly do mužstva“

Tak nám to zase začalo. Po nervy drásajícím konci minulé sezóny to vypadá, že ta nová bude klidnější, a to i díky posilám - třem novým hráčům původem z Ukrajiny. Hned na začátku přišlo pro mnohé překvapivé vítězství v Janovicích, remíza se silným Hrádkem a vítězství nad nebezpečnými Hydčicemi. Průběh dosavadního výkonu hodnotí Marek “Mára” Paroubek – stabilní hráč budětického manšaftu, který představuje i nové členy týmu Yosypa Khaluse, Ivanea Shypovyche a Ivana Koriachoka.

Marek Paroubek

"My jsme velmi rádi, že s námi kluci hrají. Jsou komunikativní, myslím, že pomohli pohybem i technikou. Hlavně Yosyp, kterému říkáme Josef, se snaží tlačit dopředu. Už dal dvě branky. S Hydčicemi byl ten jeho vítězný. Osobně si myslím, že bez nich bychom letos těžko lepili sestavu. Zvýšila se konkurence a pokryjeme tím třeba zraněné hráče, kteří by jinak byli v základu. Ano, prohráli jsme třeba vysoko ve Švihově, nezvládli jsme zápas s Kolincem, o kterém jsme si mysleli, že snadno vyhrajeme, ale z naší strany šlo asi trošku o podcenění soupeře, který postoupil ze IV. třídy. My si to vyříkali a toto asi už hrozit nebude, nechceme připustit problémy minulé sezóny."

A jak hodnotí nástup za FK Budětice noví hráči Yosyp Khalus, Ivan Shypovych a Ivan Koriachok?

"Jsme velmi rádi, že můžeme za Budětice hrát. V zimních měsících jsme se seznámili s Martinem Mirošem (*ten je pro Budětické významným náborářem, již sehnal Martina Voldřicha a Petra Hvostála, pozn. autora*). Slovo dalo slovo, my projevili zájem a přišli jsme na trénink do haly. Je to pro nás trochu složitější, dojíždíme z Prahy, kde pracujeme a žijeme. Ne vždy hrajeme celý zápas, přece jenom se ještě s mužstvem sehráváme, ale cítíme, že to je zápas od zápasu lepší."

Můžeme jen potvrdit, že progres je znatelný. Na každý zápas přijede hodně hráčů, takže střídáním nedojde k oslabení, a někdy je tomu právě naopak. Tak ať vám to, Budětičtí, šlape!

Robert Töpfer (RN)

Marek Paroubek. Foto: Robert Töpfer

Hráči Yosyp Khalus, Ivan Shypovych a Ivan Koriachok. Foto: Robert Töpfer

Rozhovor se starostou. „Mých deset let v komunální politice.“

Polovina funkčního období současného zastupitelstva je za námi a my se rozhodli přinést rozhovor se současným starostou města Rabí Miroslavem Kraucherem. Zastihli jsme ho v montérkách na odchodu do bagru—opečovat vodovodní přivaděč z Hubenova.

17.10. 2022 se konalo v Rabí poslední ustavující zasedání. Jedná se o třetí volební období vaší kandidátky. Dokážeš popsat, jak vnímáš perspektivou mnoha let atraktivitu komunální politiky?

Je to na delší debatu. Odkud začít je asi jedno, protože v jakýmkoli případě dojdeme k pouhému nakousnutí celé věci. Nejprve je třeba říct, že jsme do toho třetího volebního období vstupovali prostřednictvím jedné kandidátní listiny. V obci se žádná jiná „kandidátka“ nezformovala. Důvodů je určitě několik. V samosprávách vnímáme, že tahle oblast není pro potenciální zastupitele atraktivní. Ti srdcaři, co byli po revoluci aktivní v novém uspořádání a angažovali se v komunální politice, jsou často v seniorském věku. Mají jiné starosti. Možná se uhádali až k netečnosti. Do věcí veřejných vstupuje mužské ego, které je prostřednictvím politiky uplatňováno jako nástroj moci, prosazování své osoby. My máme štěstí, že máme v zastupitelstvu tři ženy, které tomu prostředí dokážou přinést kultivovanost.

Vrátím se k té atraktivnosti komunální sféry. Mladí lidé určitě nestojí o to po své práci řešit konflikty a nevraživost mezi lidmi, která ke komunálu patří. V našem případě asi nepomohlo ani naše veřejné opatrovnictví a vše, co s ním najednou přišlo. Náš konkrétní případ patří spíše k ojedinělým, ale toho, co řešíme, se asi nechce nikdo dobrovolně účastnit.

Dalším jevem v atraktivnosti komunální sféry je třeba to, pokud sledujete zprávy, tak není neobvyklé, že se neustále řeší, co kde kdo udělal, jak si pomohli, komu tím prospěli, co kdo řekl a jak to myslel. Do toho bych řekl, že když něco chce člověk ve veřejné sféře změnit, udělat, tak musí hodně chtít ty věci vykonat. Přání a touhy se neplní otočením kouzelného prstýnku. S tím jde ruku v ruce skutečnost, že se ve věcech veřejných střetává mnoho různých proměnných, na něž je třeba být obrněn hroší kůží.

Jak to myslíš konkrétně?

(smích) Často se stává, že ve veřejném prostoru tě někdo uráží a slovně napadá nebo projevuje nenávist. Anonymní dopis plný kritiky, domněnek a soudů adresovaný na radnici je takové odlehčení. Anonym směrovaný na nějaký státní úřad s cílem poškodit vás je už záležitost časově náročná.

Máš s tím nějakou zkušenost?

(smích) Neznám starostu, který by neměl zkušenost s tím, co jsem popsal. Osobně mi bylo vyhrožováno několika lidmi, ale je to většinou za zády. Anonymy byly několikrát doručeny na obec. Tady si dovolím říct, adresát mi doufám promine, že to byla spíše ubohost pisatele, do které promítne svou frustraci ze svého života. Udání na úřady státní správy jsme řešili několikrát.

Jak se s tím starosta vyrovnává?

Dříve těžce, dnes už lehce. Když to zjednoduším, anonym doručený na obec končí v koši. Když mám s kýmkoliv cokoliv řešit, tak tváří v tvář. S nepodepsaným papírem se prostě nezabývám. Cestu k mému pohledu na věc mohu i rozvinout. První roky ve funkci ▶

ve věku něco málo přes třicet, to bylo frustrující. Postupem času jsem pochopil, že většina útoků tohoto typu (anonym, udání) je útokem především proti obci jako takové. Já ji zastupuji a snažím se ji nějak směrovat, ale takový bezejmenný člověk tím chce ublížit té většině, která prostor obce sdílí. Pak se to odráží na myšlenkách lidí, které v těchto věcech mají. Takhle tady máme žít jeden s druhým? Chceme tady takhle žít? Pro mě je to tak nějak součást téhle práce, ale v tomhle směru mi je líto lidí, kteří se s tím setkávají v běžném sousedském a osobním životě.

Myslíš občany mezi sebou?

Ano. V posledních letech vnímám, že slovo policie skloňuji ve svém prostoru vícekrát, než tomu bývalo. Slovo udání v sousedských vztazích slyším taktéž častěji. Policie jezdí do obcí řešit totální kraviny, které by dříve nikoho nenapadly. Iniciace sporů, neberte mě za slovo, je obvykle záležitostí jedinců, kteří zde často nemusí ani bydlet. Nechci říct chalupáři, ale obecně to jsou lidé, kteří tu nemají často trvalý pobyt. V sousedském soužití se staví do rolí nějakých vychovatelů. To je platné i pro udání. Akorát při udání neznáte druhou stranu, pokud se však nějak „nepropálí.“ Spory jsou běžné ve všech třech našich obcích.

Můžeš být konkrétní?

To bych se nacházel na tenkém ledě, že? Ale jelikož jsou ty věci ve veřejném prostoru obecně známé, tak je mohu nakousnout. Udělal bych tak i bez toho. Nemám problém si přidělávat starosti (smích).

Předmětem mezilidských sporů jsou v Rabí například solární panely, parkování automobilů u nemovitostí, omezení plynoucí z památkové ochrany. V Čepicích a při řece to jsou schválená a povolená vodácká občerstvení. V Bojanovicích to jsou spory sousedů, kteří si prostě nesedí. Tamtéž je to například udání k odboru životního prostředí na místního malohospodáře, že například suší plachtu na své louce. Nebo na lidi, kteří si koupí částečnou zbořeninu v totálně havarijním stavu, aby zachránili svůj obydlený dům, který je tou zbořeninou ohrožen. Tady je třeba dodat, že ani stát neměl žádné páky, aby přiměl vlastníka k nápravě, která byla zcela nutná. Oni to vezmou do svých rukou, nemovitost raději odkoupí a anonym je nakonec potrestá. Dále bych mohl pokračovat ještě hodně dlouho. Pokud to čte i nějaký jedinec, který je na tom druhém konci barikády. Nezoufejte, je třeba mít sebereflexi a přelézt k nám, těm pozitivním. My nakonec máme náruč pořád otevřenou.

Máš nějaké doporučení k lidem, než otočíme list?

Jediné a komplexní. V první řadě se každý starejme především o sebe. Pomáhejme si. Naslouchejme si. Nezáviďme jeden druhému. Nenávist k druhým transformujme do nějaké fyzicky náročné práce, při které se zapotíme. Do čehokoliv co nám přinese radost. Pokud to nepomůže, tak není ostuda jít za odborníkem. Psychiatr, psycholog, terapeut. Nebo jednoduše. Buďme prostě šťastný, že tu jsme. Jsme tady jen na zastávce.

Otočíme tedy list. Po tom, kam jsme se dostali, mě trochu mrazí. Vrátíme se, kde jsme začali.

Je mi to jasné. Sama máš s anonymem osobní zkušenost přímo z Bojanovic a jsi jedním z případů, který jsem nakousl. Každopádně, je z toho všeho patrné, že mezilidské vztahy jsou na malých obcích důležitým aspektem života. Jejich kvalita hodně ovlivňuje, jak je místo příjemné pro život. Velkou roli také hraje, jestli se lidé mezi sebou potkávají. Covidové období bylo zásadním, co tuhle sféru ovlivnilo. Samozřejmě ale společenský život lidí začal upadat o mnoho let nazpět i bez covidu. Optikou minulosti by většina společenských akcí připomínala spíše parodii na zábavu. Myslím tím co do počtu účastníků. Není tak dávno doba, kdy se před dvaceti lety bavilo na posvícenecké

Tak šel čas s naším starostou. Toto je jeho historicky první foto jako starosty zveřejněná v RN 16. 12. 2014 v č. 27. Starostou byl zvolen 7. 11. 2014. Foto: RN

zábavě v Rabí třeba dvě stě lidí. Budeme se určitě bavit, a pevně věřím, že v hojném počtu. Prostě je na místě žít rodinou, prací, koníčky a v neposlední řadě společenským životem.

Prostor tobě poskytnutý se nám krátí. Jak z toho ven?

Není třeba nějak zoufat. Vše se postupem času mění a je to přirozené. Bilancování k životu patří a je jedno, kolik vám je let. Každý si nakonec najde v životě to své. Jen doufám, že to nebude ve většinové společnosti zrovna něco, co pouze prohlubuje frustraci. Sranda musí být. Je třeba trochu věci odlehčit. Nebýt tak vážný a zahleděný do sebe. Moc jsem ti neřekl o tom, o čem měl být asi rozhovor vedený, ale tak to v životě také bývá. Člověk míní, život mění. Já změnil tenhle prostor k takové malé sebereflexi, kterou si teď také naordinuji. Ať se novinám i tobě daří a přeji hodně úsměvu na tváři.

Tereza Freidingerová (RN)

Oslavy 760 let
od první zmínky
o obci
Bojanovice.

24. srpna

Foto: tf

Achylka Cup
31. srpna

Foto: tf

Betonování
opěrné zdi za
rábskou
hasičárnou.

Foto: SDH Rabí

Závod hasičské všestrannosti a brannosti na nečisto v Dlouhé Vsi.

Foto: SDH Bojanovice-

Setkání členů a členek ROSy u Tučků 16. srpna

Foto: ROSa

Koncert Přemysla Ruty a přátel 24. srpna v konírně Rabí.

Foto: ROSa

V létě probíhalo několik dobrovolnických brigád na Líšné na pomoc motýlům soumračníkům.

Foto: ČSOP

20. července se hasiči a hasičky z SDH Rabí a SDH Bojanovice účastnili oslav 90 let SDH Frymburk.

Foto: archivy SDH

Usnesení č.11/2024

z veřejného zasedání zastupitelstva města Rabí

ze dne 16. 09. 2024 od 17 hodin v hasičské klubovně v Bojanovicích

Počet přítomných zastupitelů 5, omluvení p. Janečková, p. Strolený, p. Balcar, p. Marek

ZM Rabí je usnášeníschopné.

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. Františka Švehlu a p. Josefa Růtu a zapisovatelkou p. Zdeňku Hrabovou.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

3) Zastupitelstvo města schvaluje agendu MěÚ.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

4) Zastupitelstvo města Rabí revokuje bod č.5 usnesení č.10/2024 ze dne 10.6.2024 a zároveň schvaluje smlouvu o souhlasném prohlášení o zániku vlastnického práva a odstranění zápisu duplicitního vlastnictví k pozemku 900/2 a 900/3 v k.ú. Rabí, kdy spoluvlastníci obou pozemků souhlasí, aby se výlučným vlastníkem stalo město Rabí.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje záměr pronájmu části pozemku dotčeného elektrickým vedením ČEZ Distribuce na pozemku 303/1 v k. ú. Bojanovice pod Rabím za účelem hospodářské činnosti, a to na pozemku, který je v ochranném pásmu vedení. (cena 3000 Kč/ha/rok).

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje stavbu "Čepice, KT, pč.40/3 – NN (IV-12-0023490), uložení sítí do pozemku města Rabí a zřízení věcného břemene.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
projekt „Změna objektu č.p. 61 na p.p.č.st.67 k. u. Rabí",
využívání veřejných parkovacích ploch pro krátkodobé parkování pro objekt č.p. 61,
umístění ČOV na pozemku p. č. 1819 v k. ú. Rabí, její napojení na veřejnou kanalizaci a vypouštění přečištěných vod z ČOV .

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje „Smlouvu o mapování a aktualizaci dat technické a dopravní infrastruktury ve vlastnictví obcí pro systém Digitální technické mapy Plzeňského kraje".

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:

Schvaluje navýšení základního kapitálu společnosti Pošumavská odpadová, s.r.o., na novou výši **2.547.680,- Kč.**
Souhlasí s tím, že se město Rabí se vzdává svého přednostního práva k účasti na zvýšení základního kapitálu,
Souhlasí s tím, aby nové vklady do společnosti Pošumavská odpadová, s.r.o., byly upsány takto:

- stávající společník město Klatovy navýší svůj vklad na novou celkovou výši 1.300.000,- Kč,
- přistupující noví společníci městys Chudenice, obec Úsilov, obec Černíkov, obec Klenová, obec Křenice, obec Dlažov, obec Ježovy, obec Obytce a obec Javor vloží vklady ve výši odpovídající počtu obyvatel dané obce násobeného 30,- Kč. Konkrétní výše vkladů jednotlivých společníků jsou uvedeny v návrhu společenské smlouvy.

d) Schvaluje novou společenskou smlouvu společnosti Pošumavská odpadová, s.r.o. dle přiloženého návrhu.
e) Pověřuje starostu města, městyse, obce k zastupování na valné hromadě a aby hlasoval v souladu s tímto usnesením zastupitelstva.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje zápis kroniky za rok 2023.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č. 4,5,6 dle přiloženého návrhu.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navýšení ceny pitné vody od dalšího zúčtovacího období (1.8.2025-31.7.2026) o 5 Kč bez DPH tj. na novou úroveň 25 Kč bez DPH a zároveň schvaluje od nového zúčtovacího období (1.8.2025-31.7.2026) zavedení dvousložkové ceny pitné vody.

Pro 5 Proti 0 Zdrželi se 0
Tento bod byl schválen

Kalendář podzim 2024

listopad

2.11. Strašidelná párty v Bojanovicích

2.11. Fotbalový zápas FK Budětice vs. TJ Sokol Mochtín B na hřišti v Rabí

9.11. Svatomartinské posvícení v KD Rabí

9.11. Fotbalový zápas FK Budětice vs. TJ Žichovice na hřišti v Rabí

11.11. Svatomartinský lampionový průvod s ohňovou šou v Rabí

30.11. Nebíčko a malé peklíčko na hradě Rabí

Kalendář zima 2024

prosinec

První adventní víkend—rozsvícení vánočních stromků v našich obcích

1.12. Rozsvícení vánočního stromu v Rabí

24.12. Koledy a svařák v Bojanovicích

25.12. Myslivecký ples MS Březinka Rabí

31.12. Silvestrovský výšlap v Bojanovicích a Čepicích

leden 2025

1.1. Novoroční šlápota na kostelík

Aktualizovaný seznam akcí včetně podrobností najdete na www.mestorabi.cz/kalendar-akci

Vydává město Rabí a ROSa, z.s.

Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663

Vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Rábské noviny číslo 61 (15. ročník, číslo 4)

Uzávěrka pro číslo 62 je 15. ledna 2025

Šéfredaktorka: Tereza Freidingerová
Redakce: Tereza Freidingerová, Marie Jamrichová, Miroslav Kraucher, Hana Sulánová, Robert Töpfer
Grafika a sazba novin: Tereza Freidingerová
Autor grafické předlohy: Roman Lupíšek
Titulní foto: Tereza Freidingerová

rabskenoviny@seznam.cz | facebook.com/Rabimesto | facebook.com/spolekrosarabi
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma. Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300
E-noviny na webu: *www.mestorabi.cz/rabske-noviny*